

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.039

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 noiembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 509 din 6 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă	2-5	492. — Decizie privind numirea domnului Dionisie Șurlin în calitate de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	7
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
490. — Decizie privind unele măsuri pentru reactualizarea componenței nominale a Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României”, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 393/2005	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
491. — Decizie privind numirea domnului Victor Goanță în calitate de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	6	1.817. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250.....	7-8
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		37. — Circulară privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în dolari S.U.A. începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie — 23 decembrie 2005	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 509**

din 6 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Mărginean în Dosarul nr. 9.587/2004 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Ana Mărginean, lipsind autorul excepției și partea Ovidiu Moldovan, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea Ana Mărginean solicită amânarea judecării cauzei, pentru motive medicale care îl privesc pe soțul său, Gheorghe Mărginean, și depune un certificat medical, în sprijinul cererii sale.

Având cuvântul asupra acestei cereri, reprezentantul Ministerului Public arată că lasă la aprecierea Curții acordarea unui nou termen pentru judecarea cauzei.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare formulată de partea Ana Mărginean.

Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 379D/2005 și nr. 547D/2005. La apelul nominal se prezintă unul dintre autorii excepției, Titu Stoenescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea celor trei dosare, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 379D/2005 și nr. 547D/2005 la Dosarul nr. 242D/2005, care este primul înregistrat.

Autorul excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 547D/2005, Titu Stoenescu, solicită admiterea excepției, astfel cum a fost formulată în fața Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Partea Ana Mărginean arată că lasă soluționarea excepției la aprecierea Curții.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate reglementează anumite situații procesuale tranzitorii, fără a îngradi accesul liber la justiție. Astfel, deși, în fapt, căile de atac se judecă de aceeași instanță cu cea care a pronunțat hotărârea atacată, acestea se soluționează de complete diferite, asigurându-se astfel respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 9.587/2004, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către Gheorghe Mărginean cu prilejul soluționării unui recurs împotriva unei decizii civile pronunțate de aceeași curte de apel.

Prin Încheierea din 15 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 20/M+FAM/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă,** excepție ridicată de Dumitru Trifan.

Prin Încheierea din 7 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.278/CIV/2005, **Curtea de Apel Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă,** excepție ridicată de Titu Stoenescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 15, art. 21 alin. (1) și (2), art. 126 alin. (1) și (3) și art. 129 din Constituție. Astfel, „de esență principiului neretroactivității este faptul că toate raporturile juridice create înainte de intrarea în vigoare a legii rămân supuse condițiilor de validitate prevăzute de legea în vigoare la data formării acestora. Or, prin dispozițiile de lege criticate, întreaga tehnică legislativă anterioară a fost înlăturată, dispunându-se ca toate procesele aflate în faza exercitării căilor de atac și care se găsesc pe rolul instanțelor competente să le soluționeze la data exercitării căii de atac, vor fi trimise, pe cale de declinare de competență, instanțelor competente să le soluționeze potrivit noii competențe stabilite de legiuitor“. În acest mod, se ajunge ca o instanță să soluționeze calea

de atac de reformare a propriei hotărâri. Prin judecarea, de către aceeași instanță, și a apelului și a recursului se încalcă dreptul fundamental de acces liber la justiție, prin aceea că, „acordând competență aceleiași instanțe pentru judecarea apelului și recursului, se vatămă dreptul fundamental al persoanei de a avea acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil [...]. Acordarea în competență aceleiași instanțe a soluționării cauzei în două grade de jurisdicție distincte este de natură a înlătura eficiența controlului judiciar specific instanței ierarhic superioare asupra hotărârilor pronunțate de instanțele care au judecat cauza anterior, pierzându-se obiectivitatea în soluționarea cauzei, precum și finalitatea gradelor de jurisdicție distincte“. În sfârșit, autorii excepției arată că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Se arată că, din interpretarea dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, se desprinde ideea că legiuitorul constituind a dorit ca Înalta Curte de Casație și Justiție să fie instanța competentă să judece recursurile, deci calea extraordinară de atac prin care se realizează controlul judiciar asupra judecării din primă instanță și din apel.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și ar trebui admisă. În acest sens arată că modificarea competenței de soluționare a căilor de atac, prevăzând trimiterea la tribunale, pe cale administrativă, a apelurilor aflate pe rolul curților de apel, respectiv trimiterea la curțile de apel a recursurilor aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, „încalcă principiul democrației constituționale instituit de art. 1 alin. (4) din Constituție, în virtutea căruia principiul separației puterilor în stat nu este impus doar între puterile statului, ci și în interiorul acestora, pe orizontală. Dacă nu ar avea acest scop, nu ar fi necesare mai multe grade de jurisdicție. De asemenea, se încalcă prevederile art. 21 din Constituție, prin aceea că nu se asigură un acces real la justiție, permițându-se ca aceeași curte de apel care s-a pronunțat în calea de atac a apelului să se pronunțe și asupra motivelor de nelegalitate a hotărârii curții de apel supuse controlului judiciar“. Mai mult, consideră că textul criticat nu asigură nici echitatea procesului și încalcă și prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție, care acordă justiției un caracter de unicitate, imparțialitate și egalitate pentru toți.

Curtea de Apel Galați — Secția pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prevederea în dispozițiile de lege criticate a instanțelor competente din punct de vedere material să judece căile de atac și, implicit, a modalității de sesizare a acestor instanțe prin intermediul declinării de competență, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu și fără citarea părților, nu este de natură a aduce atingere principiului neretroactivității legii și nici liberului acces la justiție. Dispozițiile de lege criticate privesc norme cu caracter procedural, referitoare la competența materială ce revine instanțelor de control judiciar și care au valoare imperativă și de ordine publică. În acest sens sunt și dispozițiile art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care prevăd că dispozițiile legii noi de procedură se aplică din momentul intrării ei în vigoare și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executărilor silite începute sub legea veche. Se arată că, în aceste condiții, posibilitatea concretă și efectivă de susținere a

căilor de atac deja exercitate de părți s-a păstrat, iar reglementarea adusă competenței materiale aparținând instanțelor de control judiciar nu justifică citarea părților în scopul punerii în discuție a unor norme cu caracter imperativ și de ordine publică. Împrejurarea că aceeași instanță judecă și calea de atac îndreptată împotriva propriei hotărâri nu constituie un impediment în realizarea unei judecări echitabile, pe baza garanțiilor de imparțialitate prevăzute în titlurile IV și V ale Codului de procedură civilă.

Curtea de Apel Craiova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate au caracter tranzitoriu și se referă numai la cauze aflate pe rolul curților de apel sau pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru soluționarea unor căi de atac la data adoptării legii. Dispozițiile de lege criticate au fost introduse de legiuitor pentru a asigura egalitatea în fața legii și egalitatea de tratament a părților, deoarece competența de soluționare a apelului, în cauzele expres prevăzute de lege, cum ar fi partajele și litigiile în materia fondului funciar, aparține tribunalelor, iar competența de soluționare a recursurilor aparține curților de apel. De asemenea, se arată că dispoziția de lege criticată reprezintă o aplicare a art. 126 din Constituție, care dispune în alin. (2): „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“, iar în alin. (3) prevede că „*Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale*“. Textul constituțional nu dă în competența expresă a Înaltei Curți de Casație și Justiție soluționarea tuturor recursurilor, ci dă posibilitatea stabilirii competenței instanței supreme și a modalităților de a asigura aplicarea unitară a legii, ceea ce se poate realiza nu numai prin soluționarea recursurilor, ci și prin alte mijloace procesuale, cum ar fi recursul în interesul legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens arată că situația la care fac referire autorii excepției constituie un caz de aplicare de îndată a noilor reguli de competență, astfel cum se statuează în art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004. În continuare se arată că, dacă în materia aplicării în timp a normelor de competență, principiul este acela al ultraactivității legii vechi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 adoptă o soluție diferită, constând în aplicarea imediată a legii noi. O asemenea derogare este, de altfel, de competența legiuitorului și nu contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Modificarea competenței, aplicarea de îndată a noilor norme și stabilirea normelor tranzitorii nu constituie o încălcare a principiilor constituționale, întrucât, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute „*numai prin lege*“. În acest context, textul art. 129 din Constituție consacră dreptul la folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, însă numai

„în condițiile legii“. Astfel, din dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție rezultă că Legea fundamentală a lăsat la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței, procedurii, precum și a căilor de atac. În continuare se arată că situațiile tranzitorii decurgând din aplicarea imediată a normelor de competență nu aduc atingere exercitării drepturilor procesuale ale părților în conformitate cu principiile fundamentale invocate, întrucât căile de atac se soluționează de complete diferite, într-o altă compunere a instanței. Așadar, textele de lege criticate asigură cadul legal pentru desfășurarea judecării căilor de atac cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale celor îndreptățiți să participe la această judecată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Astfel, stabilirea prin dispozițiile de lege criticate a unor reguli privind competența materială a instanțelor judecătorești nu contravine principiului liberului acces la justiție, Curtea Constituțională reținând, în jurisprudența sa, că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004, față de prevederile art. 129 din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, exercitarea căilor de atac având loc în condițiile legii, de unde rezultă libertatea legiuitorului de a institui și de a reveni asupra reglementării unor căi de atac, cu respectarea celorlalte norme și principii ale Legii fundamentale. De altfel, dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură, a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 14 septembrie 2004, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.071 din 18 noiembrie 2004. Textele de lege criticate au următorul conținut:

„(2) Căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se trimit la tribunale, iar recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit la curțile de apel. Trimiterea dosarelor se va face prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor art. 15, art. 21 alin. (1) și (2), art. 126 alin. (1) și (3) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.“;

— Art. 21 alin. (1) și (2): „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 126 alin. (1) și (3): „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

.....

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.“;

— Art. 129: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reglementează modificarea competenței de soluționare a căilor de atac, prevăzând trimiterea la tribunale, pe cale administrativă, a apelurilor aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii de aprobare a ordonanței de urgență criticate, respectiv trimiterea la curțile de apel a recursurilor aflate, la același moment, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea reține că stabilirea, prin dispozițiile criticate, a unor noi reguli de competență a instanțelor judecătorești a fost determinată de necesitatea deblocării activității de soluționare a căilor de atac, pentru a asigura soluționarea acestora în termenul rezonabil impus de art. 21 alin. (3) din Constituție.

Soluția criticată de autorii excepției a mai fost, de altfel, examinată, în esență, de Curtea Constituțională, care a statuat, prin Decizia nr. 361 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 22 august 2005, că „dispozițiile legale criticate constituie norme de procedură, iar, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, este la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței, a procedurii și a căilor de atac“. De asemenea, Curtea a constatat că normele criticate urmăresc reglementarea unor situații tranzitorii, fără a îngreuna accesul liber la justiție al persoanelor, întrucât căile de atac respective — apelul și recursul — se soluționează de complete diferite de cele care au pronunțat hotărârea atacată, asigurându-se astfel respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Mărginean în Dosarul nr. 9.587/2004 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă, de Dumitru Trifan în Dosarul nr. 20/M+FAM/2005 al Curții de Apel Galați — Secția pentru cauze cu minori și de familie, respectiv de Titu Stoescu în Dosarul nr. 1.278/CIV/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind unele măsuri pentru reactualizarea componenței nominale a Comisiei
pentru bursa specială „Guvernul României“, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 393/2005**

Având în vedere propunerea formulată de președintele Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“, prin Adresa nr. 544/2005,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 alin. (3) lit. h) și i), alin. (4) și (7) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României“ pentru formarea managerilor din sectorul public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.516/2004, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Doamna Rodica Ștefănescu se revocă, la cerere, din calitatea de membru al Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“.

Art. 2. — Domnul Dan Cătăneț, desemnat de Junior Chamber International Romania pentru Autoritatea Națională pentru Tineret, se numește ca membru al Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“.

Art. 3. — Domnul George Arion, desemnat de Clubul Român de Presă, se numește ca membru al Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“.

Art. 4. — Doamna Eugenia Stanciu, desemnată de Delegația Comisiei Europene la București, participă la lucrările Comisiei pentru bursa specială „Guvernul

României“ în calitate de observator, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale „Guvernul României“ pentru formarea managerilor din sectorul public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.516/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexa la Decizia primului-ministru nr. 393/2005 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 2 august 2005, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

**COMPONENȚA NOMINALĂ
a Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția/Structura reprezentată	Calitatea în cadrul comisiei
1.	Ioan Pânzaru	Președintele Comisiei pentru bursa specială „Guvernul României“	președinte
2.	Adrian Gorun	Secretar general la Ministerul Educației și Cercetării	membru
3.	Adrian Constantinescu	Secretar general la Ministerul Afacerilor Externe	membru
4.	Nicolae Berechet	Secretar general la Ministerul Administrației și Internelor	membru
5.	Viorel Palașcă	Secretar general la Ministerul Economiei și Comerțului	membru
6.	Ioan Nicolescu	Secretar general la Ministerul Finanțelor Publice	membru
7.	József Birtalan	Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	membru
8.	Mirel Taloș	Consilier de stat, consilierul primului-ministru	membru
9.	Vasile Marica	Președintele Alianței Federative a Sindicatelor Funcționarilor Publici „SED LEX“	membru
10.	Radu Negrea	Secretar general la Asociația Română a Băncilor	membru
11.	Academician Marius Iosifescu	Vicepreședintele Academiei Române	membru
12.	Ion Gheorghe Roșca	Rector la Academia de Studii Economice (conform desemnării Consiliului Național al Rectorilor)	membru
13.	Florin Pogonaru	Copreședinte al Alianței Confederațiilor Patronale din România	membru
14.	Dan Cătăneț	Junior Chamber International România (conform desemnării Autorității Naționale pentru Tineret)	membru
15.	Răzvan Cirică	Șeful Secțiunii guvernare, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare	membru
16.	George Arion	Mass-media (conform desemnării Clubului Român de Presă)	membru

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind numirea domnului Victor Goanță în calitate de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

În temeiul dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Adresa nr. 1.453 din 24 octombrie 2005 a Consiliului Național al Persoanelor Vârștnice,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Victor Goanță se numește în calitate de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 18 noiembrie 2005.
Nr. 491.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind numirea domnului Dionisie Șurlin în calitate
de membru al Consiliului de administrație
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

În temeiul dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Adresa nr. 1.453 din 24 octombrie 2005 a Consiliului Național al Persoanelor Vârștnice,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dionisie Șurlin se numește în calitate de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 18 noiembrie 2005.
Nr. 492.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN
pentru aprobarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică
și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250

În temeiul prevederilor art. 4 lit. e) ultima liniuță din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER, prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., gestionarilor de infrastructură feroviară, operatorilor de

transport feroviar licențiați, operatorilor de manevră feroviară autorizați și operatorilor economici care desfășoară activități conexe transportului feroviar.

Art. 3. — Autoritatea Feroviară Română — AFER, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., gestionarii de infrastructură feroviară, operatorii de transport

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.039 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

feroviar licențiați, operatorii de manevră autorizați și operatorii economici care desfășoară activități conexe transportului feroviar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prevederile prezentului ordin se aplică și operatorilor economici care dețin în proprietate sau cu chirie linii ferate industriale și/sau vehicule feroviare, care au acces pe infrastructura feroviară din România.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea juridică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 6. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 180 de zile de la data publicării.

(2) Până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. va

edita Instrucțiunile privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250.

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, conducerea persoanelor juridice prevăzute la art. 2 și 4 va asigura instruirea și examinarea personalului în ceea ce privește aplicarea prevederilor Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin Instrucția revizorului tehnic de vagoane nr. 250, ediția 1997, precum și orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 26 octombrie 2005.
Nr. 1.817.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în dolari S.U.A.
începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie — 23 decembrie 2005**

În baza art. 8 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 alin. (2) din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare rezervele minime obligatorii constituite în dolari S.U.A. este 24 noiembrie — 23 decembrie 2005 rata dobânzii plătită la de 0,95% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu,
guvernator

București, 11 noiembrie 2005.
Nr. 37.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064515